

Herning d. 15. april 2017

Om 26-års reglen og favorisering af danske statsborgere

Folketinget behandler pt. parallelt to lovforslag, L162 og L163, der begge er en reaktion på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (EMD) dom i sagen Biao vs. Danmark.

Baggrunden for denne henvendelse er, at der under Folketingets 1. behandling af de to lovforslag syntes at herske en del forvirring om, hvad indholdet af EMDs dom egentlig er. Flere ordførere gav udtryk for, at det er ærgerligt, at EMD forbyder Danmark at give positiv særbehandling til sine egne statsborgere. Det er imidlertid på ingen måde tilfældet, og vi finder det vigtigt, at der ikke længere hersker tvivl herom hos nogen af folketingsmedlemmerne, når de to lovforslag skal 2. og 3. behandles.

Baggrunden for EMDs dom er, at 26-års reglen efter EMDs vurdering medfører indirekte forskelsbehandling mellem danske statsborgere på baggrund af deres etnicitet. Men dommen siger absolut intet om, at et land ikke må give sine egne statsborgere en lettere adgang til familiesammenføring end udlændinge. Tværtimod er dette en helt naturlig ting, da statsborgerskab per definition giver en særlig tilknytning til et land.

Vi har i forvejen et krav i lovgivningen, der kun stilles i forhold til fastboende udlændinge, de såkaldte ”overførte betingelser om permanent ophold”. Og for udlændinge, der endnu ikke har permanent opholdstilladelse, fungerer de nuværende regler for permanent opholdstilladelse som en indirekte hindring for familiesammenføring, der heller ikke berører danske statsborgere.

Længere tilbage i tiden har Danmark også haft andre krav til familiesammenføring, der kun gjaldt for udlændinge. I 2000-2002 gjaldt tilknytningskravet kun for udlændinge, og fra cirka 1995-2002 gjaldt selvforsørgelseskravet kun for udlændinge. Sverige havde på tilsvarende vis indtil juli 2016 en lovgivning, hvor både selvforsørgelseskrav og boligkrav kun gjaldt for udlændinge.

Os bekendt er der aldrig blevet fremsat påstande eller rejst sager om, at denne form for favorisering af et lands egne statsborgere skulle være i strid med menneskerettighederne. Det er derfor vores meget klare opfattelse, at der intet er til hinder for, at Biao vs. Danmark kan implementeres i dansk lovgivning ved at fritage samtlige danske statsborgere fra at leve op til tilknytningskravet men fortsat fastholde tilknytningskravet for indvandrere, såfremt Folketinget vurderer, at dette er mest hensigtsmæssigt.

Vi vil gerne opfordre til, at Folketinget grundigt overvejer, om der virkelig skal være et tilknytningskrav for danske statsborgere, der ønsker at bo i deres eget land med en udenlandsk ægtefælle. I vores hørings svar til L163 har vi redegjort for den historiske baggrund for den nuværende lovgivning, samt hvorfor den efter vores opfattelse ikke længere er hverken relevant eller tidssvarende.

Vi vil også gerne opfordre til, at Folketinget overvejer, om det er rimeligt og hensigtsmæssigt, at der stilles strengere krav til danske statsborgere, der ønsker at bo i deres eget land med en udenlandsk ægtefælle, end til borgere fra andre EU-lande, der ønsker at bo her med deres ægtefælle.

I bemærkningerne til L163 skriver regeringen, at den finder det urimeligt, at en udlandsdanske er dårligere stillet end en indvandrer, der har fået tilbudt et job i Danmark, i forhold til at tage sin familie med til Danmark. I Ægteskab Uden Grænser er vi helt enige med regeringen i, at dette er urimeligt, og det er faktisk noget, vi har påpeget i høringssvar i mange år. Så det glæder os da, at regeringen nu er enig med os på det punkt.

Men problemstillingen er langt mere omfattende end som så. Den handler om samtlige danske statsborgere, der ikke har de samme rettigheder i deres eget land som de rettigheder, man har givet borgere fra de andre EU-lande. Løsning af det problem kræver, at Folketinget normaliserer de danske regler for familiesammenføring og fritager danske statsborgere fra krav, der ikke stilles til EU-borgere. Herunder eksempelvis 24-års reglen, tilknytningskravet, bankgarantien og den bagudrettede del af selvforsørgelseskravet.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget samt 1. behandlingen af det, at regeringen samt flere partier mener, det er nødvendigt at bevare tilknytningskravet for danske statsborgere af hensyn til integrationen. Vi er enige i, at god integration er vigtig. Men vi savner en forklaring på, hvordan det gavner integrationen, at dansk-udenlandske familier skal starte med at bo 3 måneder i Malmø for derefter at blive familiesammenført i Danmark efter EU-reglerne.

Af svar på spørgsmål 14 til L163 fremgår, at det er regeringens vurdering, at de krav, der stilles til danske statsborgere, som ønsker "medfølgende familie" til Danmark, er nødt til at være de samme som de krav, der stilles til arbejdsmigranter med "medfølgende familie". Det er formentlig rigtigt, men det skal ses i lyset af, at ordningen udtrykkeligt har erhvervspolitiske formål og intet andet.

I Ægteskab Uden Grænser ønsker vi ikke specielt denne "udlændingepolitiske hybrid", som den blev kaldt under 1. behandlingen af de to lovforslag. Vi ønsker i stedet, at de almindelige danske regler for familiesammenføring giver danske statsborgere de samme rettigheder i Danmark, som man har givet til borgere fra de andre EU-lande. Det er vores klare opfattelse, at der ingen konventionsmæssige hindringer er for, at Folketinget kan vedtage noget sådant, snarere tværtimod.

Med venlig hilsen,

Kim Pedersen Nyberg
Bestyrelsesformand